

mande af deras ålder. Jag tvekar emellertid ej att hänföra dem till slutet af stenåldern eller kopparåldern. Möjligen kunna dock några af dem höra till bronsåldern, men då sannolikt till denna periods äldre del. Det som berättigar ett sådant uttalande är, att de alla — både de i bergen uthuggna och de af stenar uppförda — hafva så stor likhet i form, att de måste anses vara *ungefär* samtida; men den märkliga öfverensstämmelsen mellan grafven vid S. Vicente (fig. 61) och den här nedan om-

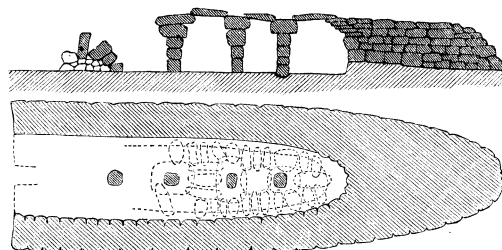

Fig. 66 a och b. Graf (»naveta») vid Son-Mercé på Menorca, sedd i genomskärning och plan.

talade grafven vid Arles (fig. 69), hvilken hör till kopparåldern, bevisar att äfven den baleariska grafven måste hänföras till samma tid.

* * *

I *Frankrike*, der man under stenåldern ofta begagnat naturliga grottor såväl till bostäder som till grafvar¹, finnas flera slag af grafkammare med gång, hvilka måste hänföras till ungefär samma tid som de nyss nämnda: slutet af stenåldern eller ock kopparåldern. Äfven här äro några bland dessa grafvar helt eller delvis uthuggna i marken, andra äro uppförda af stenar.

I departementet Marne, således inom Seine's flodområde, har man upptäckt märkliga, i kritbergen helt och

¹ Cartailhac, *La France préhistorique*, sid. 142.